

AFFETMEK EN BAŐTA KENDİMİZE YAPTIĐIMIZ İYİLİKTİR.

Öğretmen, derste öğrencilerine şöyle der:

“Yarın hepiniz birer plastik torba ve beşer kilo patates getireceksiniz!”

Ertesi sabah hepsinin sıralarının üzerinde patatesler ve torbalar hazırdır.

Öğretmen :

-“Şimdi, bugüne kadar affetmeyi reddettiğiniz her kişi için bir patates alın, o kişinin adını o patatesin üzerine yazıp torbanın içine koyun!”

Bazı öğrenciler torbalarına 3'er-5'er tane patates koyarken, bazılarının torbası neredeyse ağzına kadar dolmuştur.

Öğretmen :

-“Bir hafta boyunca nereye giderseniz gidin, bu torbaları yanınızda taşıyacaksınız. Yattığımız yatakta, bindiğiniz otobüste, okulda hep yanınızda olacaklar.”

Aradan bir hafta geçer. Hocaları sınıfa girer girmez, öğrenciler şikayete başlarlar:

-“Hocam, bu ağır torbayı her yere taşımak çok zor.

Hocam, patatesler kokmaya başladı. İnsanlar tuhaf bakıyorlar, hem sıkıldık hem yorulduk.

Öğretmen:

-“Göröyörsunöz ki, affetmeyerek asıl kendimizi cezalandırıyoruz. Kendimizi ruhumuzda ağır yükler taşımaya mahkûm ediyoruz. Affetmeyi karşımızdakine bir iyilik olarak düşünöyoruz.”

Alıntıdır